

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Affecting High School Students' Decision to Continue Their Studies at
The Bachelor's Degree Level and Vocational Education in Bangkok.

วรวัฒนา
นภาพร
วินัย
ปิยะศักดิ์

พลายพลอยรัตน์
ภูเพ็ชร
คำสุชา
รุจิโกไศย

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Affecting High School Students' Decision to Continue Their Studies at
The Bachelor's Degree Level and Vocational Education in Bangkok.

วรวิวัฒนา

พลายพลอยรัตน์

นภาพร

ภูเพ็ชร

วินัย

คำสุชา

ปิยะศักดิ์

รุจิโกไศย

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อโครงการวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อ-นามสกุล	วรวัฒนา พลายพลอยรัตน์ นภาพร ภูเพ็ชร วินัย คำสุชา ปิยะศักดิ์ รุจิโกไศย
คณะ	คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีงบประมาณ	2567

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา และ 3) จัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหากลุ่มประชากรของ Taro Yamane (Yamane, 1973) และกำหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% เกี่ยวกับการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง หรือยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยด้านทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ ร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมได้ร้อยละ 66.60) โดยมีปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจ และด้านความต้องการส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความต้องการ มีอิทธิพลสูงสุดรองลงมาคือ ด้านทัศนคติ และด้านแรงจูงใจ โดยด้านความต้องการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .383 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.30 ด้านทัศนคติเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .301 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.10 และด้านแรงจูงใจเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .283 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.30 2) การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา พบว่า ชั้นปี และประเภทโรงเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ เพศ และ

แผนการเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และให้ความสำคัญกับความพร้อมด้านอาคารสถานที่มากที่สุด รองลงมาคือ ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ และการอยู่ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หรือห้างสรรพสินค้า และ 3) แนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา คือ 3.1) การสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในระบบอุดมศึกษา โดยการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ถูกต้อง โครงการเยี่ยมชม/ค่ายแนะแนวอาชีพ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และใช้สื่อดิจิทัลเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของหลักสูตรและสถาบัน 3.2) การแนะแนวอาชีพควรถูกบูรณาการในระดับมัธยม/อาชีวฯ เพื่อเชื่อมโยงการเรียนกับอนาคต โดยสถาบันอุดมศึกษาควร เน้นประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม และจัดกิจกรรมเชิญศิษย์เก่า/บุคคลต้นแบบ มาสร้างแรงบันดาลใจแก่นักเรียน 3.3) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงสนับสนุนทุนการศึกษา หลากหลายรูปแบบ พร้อมจัดระบบให้คำปรึกษาออนไลน์/แนะแนวส่วนบุคคล เพื่อวิเคราะห์และชี้แนะเส้นทางที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละราย และ 3.4) สร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการ เพื่อให้ข้อมูลการศึกษาและอาชีพที่ครบถ้วน จัดตั้งเครือข่ายแนะแนว เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและพัฒนารูปแบบการแนะแนว พร้อมใช้ฐานข้อมูลกลางนักเรียน เพื่อวิเคราะห์ความสนใจและวางแผนการแนะแนวให้ตรงเป้าหมาย

คำสำคัญ: ทักษะศตวรรษที่ 21 แรงจูงใจ ความต้องการ

Research Title	Factors affecting high school students' decision to continue their studies at the bachelor's degree level. and vocational education in Bangkok.
Authors	Worawattana Plaiployrat Napaporn Phuphet Vinai Kamsukha Piyasak Ruchikosai
Faculty	Faculty of Mass Communication Technology
University	Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Academic Year	2024

Abstract

This study aimed to: (1) investigate the factors influencing the decision to pursue higher education among upper secondary and vocational students; (2) examine the decision-making process in choosing to pursue higher education among upper secondary and vocational students; and (3) develop guidelines for educational guidance for upper secondary and vocational students. The sample consisted of 400 upper secondary and vocational students currently studying in Bangkok. The sample size was determined using Taro Yamane's formula (Yamane, 1973) with a confidence level of 95% and a margin of error of .05. The statistical methods employed for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Enter Multiple Regression Analysis. The results revealed that: Attitude, motivation, and needs collectively predicted 66.60% of the variance in decision-making. All three factors—attitude, motivation, and needs—positively influenced the decision to pursue a bachelor's degree at a statistically significant level of .05. Among these, needs had the greatest influence, followed by attitude and motivation. Specifically, an increase of one unit in needs increased the decision-making score by .383 (38.30%), attitude by .301 (30.10%), and motivation by .283 (28.30%). Regarding the decision to pursue higher education, the findings indicated that educational level and school type did not significantly affect decision-making. However, gender and study program did influence the decision to pursue a bachelor's degree at a statistically

significant level of .05. Students placed the highest importance on the availability and quality of campus facilities, followed by learning equipment, and proximity to essential amenities such as hospitals, police stations, or shopping centers. The proposed guidelines for educational guidance for upper secondary and vocational students are as follows: 3.1) Building understanding and confidence in the higher education system through accurate guidance activities, university visit programs, and career camps to inspire students, as well as promoting positive institutional images via digital media. 3.2) Integrating career guidance into the secondary and vocational education levels to connect learning with future careers. Higher education institutions should focus on publicizing programs in collaboration with industry sectors and organizing inspirational activities featuring alumni or role models. 3.3) Developing curricula aligned with labor market needs by incorporating digital technology, offering diverse scholarship opportunities, and establishing online or personalized counseling systems to provide suitable academic and career pathways for each student; and 3.4) enhancing collaboration among schools, universities, and enterprises to provide comprehensive educational and career information, establish a guidance network for information sharing and development, and utilize a centralized student database to analyze interests and plan targeted guidance interventions.

Keywords: Attitudes, Motivations, Needs

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัย และบุคลากรของคณะทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จึงทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยหวังว่าผลงานวิจัยนี้คงเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 กรอบแนวคิด	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	8
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ	10
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	13
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.4 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	23
4.1 ลักษณะทางประชากร	23
4.2 ทศนคติต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	26
4.3 แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	27
4.4 ความต้องการต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	28
4.5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	30
4.6 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน ระดับปริญญาตรี	31
4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	38
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	41
5.1 สรุปผลการศึกษา	41
5.2 อภิปรายผล	45
5.3 ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	55
ภาคผนวก ข ผลการประเมิน IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ	62
ภาคผนวก ค ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน IOC	67
ภาคผนวก ง การหาความน่าเชื่อถือ (Reliability)	71
ภาคผนวก จ การประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	73
ประวัติผู้วิจัย	76

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ	23
4.2	จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามชั้นปี	24
4.3	จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามแผนการเรียน	24
4.4	จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามประเภทโรงเรียน	25
4.5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติต่อการศึกษาต่อ	26
4.6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านแรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ	27
4.7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการต่อการศึกษาต่อ	28
4.8	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	30
4.9	การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศ	31
4.10	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศ	32
4.11	การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี	32
4.12	การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามแผนการเรียน	33
4.13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามแผนการเรียน	33
4.14	การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามประเภทโรงเรียน	37
4.15	ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา(ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ)	38
4.16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยพหุคูณแบบปกติของปัจจัยที่ศึกษา (ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ)	38
4.17	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ทัศนคติ แรงจูงใจและความต้องการ)	39

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพแห่งตน การพัฒนาการศึกษาของประเทศจะประสบความสำเร็จได้นั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวโน้มทางการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคตด้วย ในปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยได้ถูกพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันโลกของอาชีพและการทำงานซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งรูปแบบการประกอบการทางธุรกิจ การเลือกดำเนินใช้ชีวิตของคนรุ่นใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำกว่ายุคก่อนๆ ที่ได้สร้างอาชีพใหม่และทำลายการทำงานในรูปแบบดั้งเดิมที่ไม่สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง นักเรียนจึงจำเป็นต้องปรับตัวและทุ่มเทความอุตสาหะมานะพยายามเพื่อการแข่งขันทางการศึกษาอันจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการเลือกประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะส่งผลให้มีตำแหน่งงานและรายได้ที่ดี ตลอดจนเป็นที่ยอมรับนับถือของคนในชุมชนและสังคม ดังนั้นการเลือกศึกษาต่อจึงเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากส่งผลทั้งต่อตัวนักเรียนเอง ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ โดยเฉพาะการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญต่อการเข้าสู่โลกของอาชีพและการทำงานหลังจากจบการศึกษา (งานวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. จำลอง นามูลตรี, สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2567) การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตของสังคมไทยในปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องและเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงทำให้ค่านิยมในการเลือกศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ซึ่งทำให้มีทางเลือกในการตัดสินใจมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยทำการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีหลายสาขา ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการแข่งขันกันอย่างสูง และจำนวนผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแนะแนวการศึกษาเชิงรุกโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย จึงจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่คณะฯ จะต้องเร่งดำเนินการโดยด่วน ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สู่ความเป็น

แหล่งความรู้ในระดับสากล คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นหนึ่งในคณะที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ซึ่งประกอบไปด้วย 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย และสาขาวิชาครีเอทีฟมีเดียเทคโนโลยี และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (ต่อเนื่อง) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบการสื่อสารตราสินค้าเชิงบูรณาการ และสาขาวิชามัลติมีเดียดีไซน์ ซึ่งทางคณะฯ มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือต่างจังหวัด เพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี อย่างถูกต้องและชัดเจน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครฯ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา เพื่อจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

1.2.2 เพื่อจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการ และการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา

1.3.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน (ข้อมูล : โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหากลุ่มประชากรของ Taro Yamane (Yamane,1973) และ กำหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% เกี่ยวกับการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง หรือยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$n = \frac{11,182}{1+11,182(0.5 \times 0.5)}$$

$$n = 400$$

1.3.3 ด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ

- ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี แผนการเรียน และโรงเรียน
- ทักษะคิดต่อการศึกษาต่อ
- แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ
- ความต้องการต่อการศึกษาต่อ

ตัวแปรตาม

- การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน

ปลายและอาชีวศึกษา

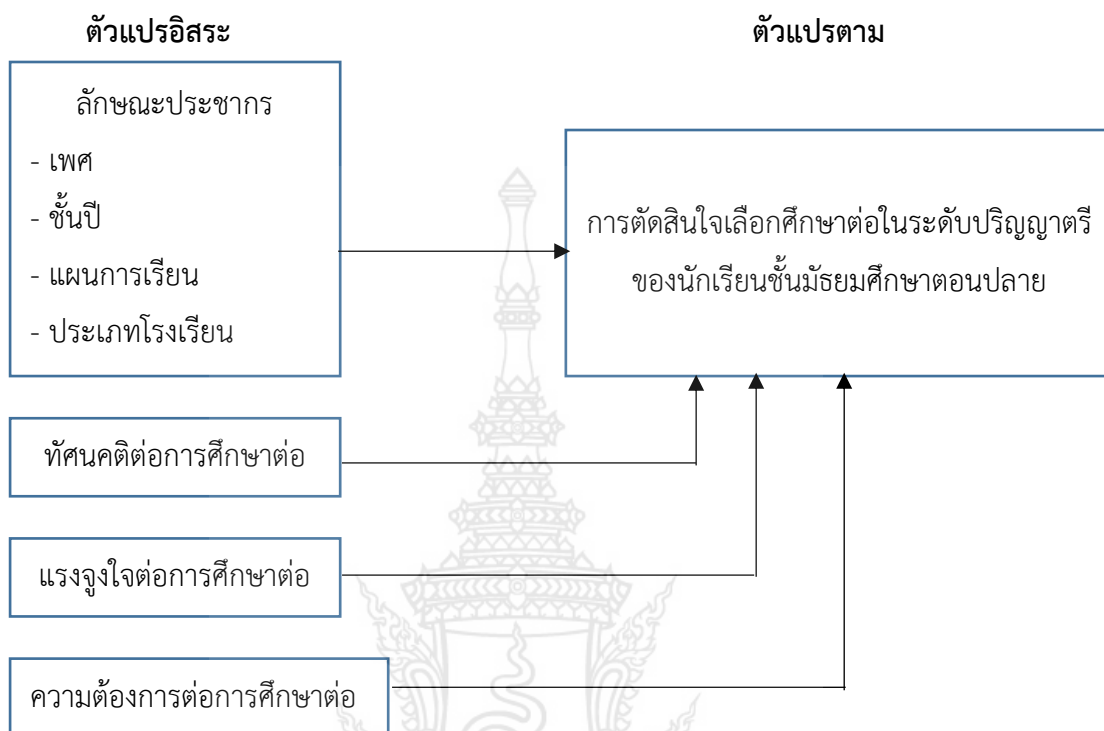
1.3.4 ด้านพื้นที่

โรงเรียนมัธยม และวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1.3.3 ด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการ พฤษภาคม 2567 - กันยายน 2568

1.4 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

- เพศต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน
- ชั้นปีต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน
- แผนการเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน
- ประเภทโรงเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 4 ความต้องการศึกษาต่อส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ลักษณะประชากร หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ ชั้นปี แผนการเรียน และโรงเรียน

1.6.2 ทักษะคิด หมายถึง แนวความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ โดยมีเหตุผลประกอบ

1.6.3 แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรม อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้

1.6.4 ความต้องการ หมายถึง รูปแบบทางจิตวิทยาหรือความรู้สึกที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือ เหตุผล การกระทำของพฤติกรรม ในงานวิจัยนี้เป็นความรู้สึกในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

1.6.5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การที่นักเรียนเลือกหรือวางแผนแล้วประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือก หรือตัวเลือกเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการเลือกศึกษาต่อตามที่ได้วางแผนไว้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงทักษะคิด แรงจูงใจ และความต้องการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

1.7.2 สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยมาจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงงานเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

Allport (1935) อธิบายถึงทัศนคติว่าเป็นสภาวะทางจิตที่เกิดจากประสบการณ์ และมีอิทธิพลต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า

Krech & Crutchfield (1948) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นแนวโน้มที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยความรู้สึก หรือพฤติกรรมในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ

Ajzen (1991) อธิบายว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยอาศัยการรับรู้ประสบการณ์ และความเชื่อ

ซูซัน สมิทธีเกอร์ (2561) กล่าวว่า ทัศนคติมนุษย์คือสิ่งที่เผยออกมาจากการรู้สึกนึกคิดและการเอียงเอนภายในจิตใจที่มีต่อบุคคลที่อยู่ใกล้กันรอบตัว โดยจะมีการประเมินจากสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น คน สถานการณ์ หรือสิ่งของ เป็นเกณฑ์ถึงความพึงพอใจ จะชอบไม่ชอบก็ได้ จะพอใจไม่พอใจก็ได้และเป็นตัวที่คอยเชื่อมระหว่างพฤติกรรมและความรู้สึก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง แนวโน้มทางจิตใจหรือความรู้สึกที่บุคคลมีต่อบุคคลอื่น วัตถุ เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น โดยทัศนคตินั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

Assael (1995, P. 267) ได้มีการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคติ มีการแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ความคิด โดยจะอาศัยความรู้ ความเข้าใจและความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เชื่อในแบรนด์หรือเชื่อในตราสินค้าที่เหมือนกันแต่ความเชื่อแตกต่างกัน

2) ความรู้สึก มีความหมายมาจากความชอบ สิ่งที่ชอบ เรื่องที่ชอบ หรือการมีอารมณ์ชอบร่วมกับสิ่งนั้น ๆ

3) ด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่มีการแสดงออกไปในแนวทางที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ เสรี วงษ์มณฑา (2542) กล่าวถึง พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติมีขั้นตอนดังนี้

1) ทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Object) คำว่า “สิ่งหนึ่ง” ในบริบทของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภค สามารถตีความได้อย่างกว้าง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการบริโภคเฉพาะด้าน หรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการตลาด กล่าวคือ สิ่งที่บุคคลมีทัศนคติต่อ อาจเป็นผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค

2) ทัศนคติเป็นผลจากการเรียนรู้ (Attitudes are a learned predisposition) ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และสะสมในสมอง โดยประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ และค่านิยม ทัศนคติเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรง การรับข้อมูลจากบุคคลอื่น รวมถึงการเปิดรับข้อมูลจากสื่อมวลชน ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

3) ทัศนคติมีความคงเส้นคงวา (Attitudes have consistency) โดยทั่วไป ทัศนคติมีแนวโน้มที่จะมีความสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เมื่อใดที่เกิดความไม่สอดคล้องระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม บุคคลมักจะรู้สึกไม่สบายใจหรือเกิดความขัดแย้งภายในจิตใจ ดังนั้น พฤติกรรมที่แสดงออกมักจะสอดคล้องกับทัศนคติ แม้ว่าทัศนคติจะมีแนวโน้มคงที่ แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในบางกรณี

4) ทัศนคติเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ (Attitudes occur within a situation) ทัศนคติเกิดขึ้นภายใต้บริบทของเหตุการณ์หรือสถานการณ์ซึ่งมีลักษณะเฉพาะด้านเวลาและสิ่งแวดล้อม สถานการณ์เหล่านี้อาจส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม ในบางกรณี สถานการณ์เฉพาะอย่างอาจทำให้ผู้บริโภคแสดงพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติของตนได้

จากที่กล่าวมา การศึกษาทัศนคติเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เนื่องจากทัศนคติเป็นตัวกำหนดแนวโน้มทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจและการเลือกของตนเอง จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านพบว่า ทัศนคติเกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ ความเชื่อ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลต่อการประเมินทางเลือกด้านการศึกษา การเข้าใจทัศนคติของผู้เรียนจึงช่วยให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมการแนะแนวที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคล

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” (Kidd, 1973) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักจูงบุคคลให้เกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To move a person to a course of action) ดังนั้นแรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกๆวงการ

สำหรับโลเวลล์ (Lovell, 1980) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ” ไมเคิล คอมแจน (1996 อ้างถึงใน อรุณทัย จันทวงษ์ และ ประสพชัย พสนนธ์, 2561) อธิบายว่าการจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจูงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่าการจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจูงใจให้กระทำหรือดิ้นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใช้ไปเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติคือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

แรงจูงใจ เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถสร้างขวัญและกำลังใจในการ ทำสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี พฤติกรรม ของมนุษย์ล้วนเกิดขึ้นจากแรงจูงใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ สอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ Maslow (Maslow's General Theory of Human Motivation) (1970 อ้างถึงใน สมบัติ อาริยาศาล, 2561) โดยแรงจูงใจต่อพฤติกรรมของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ แรงจูงใจจะทำให้แต่ละบุคคลเลือกพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรมที่เลือกแสดงนี้ เป็นผลจากลักษณะในตัวบุคคล สภาพแวดล้อมดังนี้

- 1) ถ้าบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดก็จะเลือกแสดงพฤติกรรม และมีความพอใจที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ รวมทั้งพยายามทำให้เกิดผลเร็วที่สุด
- 2) ความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น
- 3) ค่านิยมที่เป็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เช่นค่านิยมทางเศรษฐกิจ สังคม ความงาม จริยธรรม วิชาการ เหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดแรงขับของพฤติกรรมตามค่านิยมนั้น
- 4) ทศคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็มีผลต่อพฤติกรรมนั้น เช่น ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ก็จะทำางานด้วยความทุ่มเท

5) ความมุ่งมั่นที่ต่างระดับกัน ก็เกิดแรงกระตุ้นที่ต่างระดับกันด้วย คนที่ตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้สูงจะพยายามมากกว่าผู้ที่ตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ต่ำ

6) การแสดงออกของความต้องการในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันออกไป ตามขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมของตน ยิ่งไปกว่านั้นคนในสังคมเดียวกัน ยังมีพฤติกรรมในการแสดงความต้องการที่ต่างกันอีกด้วยเพราะสิ่งเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ของตน

7) ความต้องการอย่างเดียวกัน ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้

8) แรงจูงใจที่ต่างกัน ทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมือนกันได้

9) พฤติกรรมอาจสนองความต้องการได้หลายๆทางและมากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น ตั้งใจทำงาน เพื่อไว้ขึ้นเงินเดือนและได้ชื่อเสียงเกียรติยศ ความยกย่องและยอมรับจากผู้อื่น

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 อ้างถึงใน จุฑามาศ ชูจินดา, กิตติยานภลัย ภูตระกูล และณภัทร โชคณินกุล, 2555) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไปตามวัย ฐานะ และโอกาสที่ได้รับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เริ่มมีแนวโน้มเอียงไปสู่ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เช่น การเลือกเรียนในสาขาที่สามารถหางานได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และสำคัญที่สุดคืองานนั้นต้องเป็นงานที่ตนเองรักและสนใจ บ่อยครั้งพบว่า การเลือกเรียนในแต่ละสาขาวิชามักได้รับอิทธิพลจากค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง หรือเพื่อน มากกว่าการพิจารณาความสามารถของตนเอง สำหรับครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี อาจสามารถสนับสนุนให้บุตรหลานเรียนจนถึงระดับปริญญาโทหรือเอกได้ ในขณะที่ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีนัก อาจจำเป็นต้องให้บุตรหลานออกไปประกอบอาชีพเพื่อช่วยเหลือครอบครัวก่อน ซึ่งหากในอนาคตมีโอกาสศึกษาต่อ กลุ่มนี้มักจะเลือกเรียนในสาขาที่ตนเองสนใจ โดยมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเองและยกระดับคุณภาพชีวิตในด้านเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ มากช่วย, 2564) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- 1) สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
- 2) ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
- 3) คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
- 4) ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
- 5) ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

จากปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน

จากที่กล่าวมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เนื่องจากเป็นกระบวนการที่กระตุ้นและผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับค่านิยมส่วนบุคคล ทศนคติ ความมุ่งมั่น และเป้าหมายทาง

เศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อม เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ โอกาสทางการศึกษา ความคิดเห็นของครอบครัว และคุณภาพของสถานศึกษา การศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อทำความเข้าใจถึงเหตุผลและแนวโน้มในการเลือกเส้นทางการศึกษาของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับต้องการ

ความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์คือความต้องการ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทั้งความต้องการทางกายและทางใจ ความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ (Hunt & Ruben, มปป. อ้างถึงใน วรารักษ์ หงส์พงษ์, 2564)

Case (2007 อ้างถึงใน ญัฐจารี ปิ่นประภา, 2561) ได้กล่าวถึง ความต้องการข้อมูล (Information need) ไว้ว่าความต้องการข้อมูล (Information need) คือ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งรับรู้ถึงความไม่เพียงพอในข้อมูลที่เป็นความรู้ของตนเองในการที่จะตอบสนองเป้าหมายซึ่งแนวคิดความต้องการข้อมูล (Information need) นี้เป็นแนวคิดที่มีความเป็นนามธรรมโดยสามารถสังเกตได้จากว่าทำไมบุคคลจึงต้องแสวงหาและใช้ข้อมูลซึ่งความต้องการข้อมูลนี้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลค้นพบว่าตนเองตกอยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ตนเองจะต้องตัดสินใจหาข้อเท็จจริงแก้ปัญหาหรือต้องการหาคำตอบในสถานการณ์นั้น ๆ หรือบุคคลต้องการทำความเข้าใจกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความต้องการข้อมูลจะเกิดขึ้นได้ในทุก ๆ เรื่องในชีวิตประจำวันหรือแม้แต่เพียงความอยากรู้อยากเห็นเป็นความต้องการข้อมูลอีกเช่นกัน

จันทิมา เขียวแก้ว และนฤมล รุจิพร (2545 อ้างถึงใน ญัฐจารี ปิ่นประภา, 2561) ได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของความต้องการข้อมูลข่าวสารไว้ ดังนี้ สารสนเทศทุกรูปแบบตั้งแต่ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข่าวสาร เรื่องราวความคิดตลอดจนถึงวิชาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นแก่มนุษย์ทุกเพศทุกวัยตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จนถึงปัจจุบันการใช้สารสนเทศยุคทุกสมัยแม้จะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันตามความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและสังคม แต่ก็จะไม่แตกต่างกันมากนักในด้านที่เป็นส่วนสำคัญของชีวิตซึ่งสามารถจำแนกวัตถุประสงค์ของความต้องการที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

- 1) เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นเป็นความต้องการที่อยากมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่งและยังอยู่ในสังคมปัจจุบันที่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดเวลาสารสนเทศทำให้เป็นคนทันสมัยไม่ล้าหลังและก้าวทันโลก

2) เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ บุคคลต้องตัดสินใจในการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งต่าง ๆ ทุกวันตลอดเวลาไม่ว่าเรื่องเล็กน้อยที่ไม่เกิดผลกระทบมากนักจนถึงเรื่องใหญ่สำคัญที่มีผลกระทบต่อบุคคลและสังคมอย่างกว้างขวาง การตัดสินใจที่ต้องการให้เกิดผลดังประสงค์นั้นจำเป็นต้องใช้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ เรื่องราวตลอดจนวิชาการที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องประกอบที่สำคัญ มิฉะนั้น แล้วอาจเกิดการผิดพลาดได้ เช่น จะรับประทานยาจำนวนกี่เม็ด เวลาไหน ต้องอ่านสลากก่อนการจะปรับปรุงบุคลิกภาพตนให้เด่นขึ้นก็ต้องมีสารสนเทศ เกี่ยวกับการแต่งกาย การปรับปรุงวิธีการพูด การแต่งหน้า เป็นต้น หรือในการตัดสินใจทางธุรกิจ เช่น การตัดสินใจในการลงทุนผลิตสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งต้องศึกษาสารสนเทศเกี่ยวกับสินค้านั้นให้ครบถ้วน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการตลาดความรู้ เกี่ยวกับวัตถุดิบ ชนิด และแหล่งวัตถุดิบ เทคโนโลยีการผลิตและอุปกรณ์การผลิต แหล่งเงินทุน และวิธีกักขัง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญระดับต่าง ๆ ในการจัดการผลิต และจำหน่าย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เมื่อได้สารสนเทศต่าง ๆ ครบถ้วนแล้วจึงนำมาศึกษาวิเคราะห์ประมวลผลจนสามารถคาดคะเนผลได้ผลเสียปัญหาจะเกิดขึ้นตลอดจนวิธีแก้ปัญหาได้ถี่ถ้วนแล้วจึงตัดสินใจว่าจะผลิตหรือไม่ผลิตสินค้านั้น ๆ

โดยมาสโลว์ ได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy & Needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันแพร่หลายสมมติฐานดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้ (Abraham H. Maslow. 1970)

1) มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่า เรามีสิ่งนั้นอยู่แล้วยัง ขนาดที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด และจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย

2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรม

3) ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการระดับต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมีผลเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

4) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้แบ่งลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ไว้ 5 ขั้น จากต่ำไปสูง ดังนี้

4.1) ต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น

4.2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการ

ทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

4.3) ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

4.4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จกสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

4.5) ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

ในเรื่องความต้องการในการศึกษานั้น Knowles (1998 อ้างถึงใน สุธาสินี ปานนาง, 2558) กล่าวว่า ความต้องการทางการศึกษาของผู้เรียนแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มผู้ต้องการความเข้าใจทั่วไป กลุ่มนี้ต้องการความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ และสำคัญในการพัฒนาเจตคติทางบวก และแรงจูงใจในการเรียน

2) กลุ่มผู้ต้องการทักษะพื้นฐาน กลุ่มนี้ต้องการทักษะพื้นฐาน เช่น การอ่าน การเขียน การคิดเลข และการฟัง เพื่อให้สามารถกระทำการในสถานการณ์การเรียนรู้

3) กลุ่มผู้ต้องการการเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนตัวเอง กลุ่มนี้ต้องการเข้าใจจุดแข็งของตนเองในฐานะผู้เรียน และความชอบมากกว่ากัน สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

4) กลุ่มผู้ต้องการทักษะปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มนี้ต้องการทักษะปฏิบัติงานในกระบวนการเรียนรู้ 3 ประเภท ดังนี้

4.1) กระบวนการเรียนรู้โดยการนำตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องการทักษะระดับสูงในการวางแผน การนำ และการกำกับดูแลการเรียนรู้ของตนเอง

4.2) กระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือของผู้อื่น ซึ่งต้องการจุดแข็งในทักษะของการทำงานเป็นทีม และทักษะระหว่างบุคคล

4.3) กระบวนการเรียนรู้โดยสถาบัน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยทักษะการศึกษาเบื้องต้น เช่น การจดบันทึกการเขียน และการทำข้อสอบ เป็นต้น

โดยความต้องการทางการศึกษา เป็นความต้องการที่มีผลมาจากแรงกระตุ้นของความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคคลต้องการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่ตนเอง

ขาดแคลน เพื่อให้ตนเองดีขึ้น ความต้องการทางการศึกษา เป็นผลของความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่าง ประกอบความต้องการทั้งสาม ได้แก่ ความสามารถ ซึ่งเป็นระดับความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ความสอดคล้อง คือ ระดับความสามารถในการใช้กระทำกิจกรรมนั้น ๆ และการสนใจ คือ ความเต็มใจของบุคคลที่จะพัฒนาความสามารถของตนเพื่อให้สามารถกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ (ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ, 2553 อ้างถึงใน สุราสินี ปานนาง, 2558)

การศึกษาความต้องการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เนื่องจากความต้องการเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผลักดันพฤติกรรมมนุษย์ในการแสวงหาข้อมูล ตัดสินใจ และเลือกสิ่งที่ตอบสนองเป้าหมายชีวิต โดยเฉพาะในบริบททางการศึกษา ความต้องการจะสะท้อนถึงแรงจูงใจภายใน เช่น ความอยากรู้ การแสวงหาความมั่นคง หรือการพัฒนาตนเอง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ตลอดจนแนวคิดความต้องการข้อมูลของ Case ที่เน้นการแสวงหาความรู้เพื่อการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ดังนั้น การเข้าใจความต้องการของผู้เรียนจึงช่วยให้สามารถวางแผนและออกแบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายและบริบทของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560) ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือก ที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลายทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล นุชนาถ พันธราษฎร์ และณัฐมา ขำศิริ (2562) อธิบายว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลายทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และยังอธิบายว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ คือ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสถาบันใดสถาบันหนึ่งหรือสาขาใดสาขาหนึ่งอยู่บนพื้นฐานของการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และสามารถเลือกได้ตรงกับความต้องการของตนเองมากที่สุด

Oppenheim (1979 อ้างถึงใน พชรินทร์ เต็งมีศรี และกัญทร ยินเจริญ, 2561) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่

- 1) ค่านิยม (Value) ค่านิยมจะมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีตัวเลือกหลายตัว ตัวเลือกที่หนึ่งอาจมีผลทำให้ค่านิยมพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ดีขึ้นในขณะที่ตัวเลือกที่สอง สามารถสร้างค่านิยมใหม่ที่เหมาะสมกับความต้องการได้ อย่างไรก็ตามจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของบุคคลนั้น

2) ประเภทของครอบครัว (Type of Family) ประเภทของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ เช่น ขนาดของครอบครัว การเงินของครอบครัว อาชีพ และการศึกษาของสมาชิก ที่อยู่อาศัย และศาสนา ของครอบครัวจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ

3) ทรัพยากรครอบครัว (Family Resources) ทรัพยากรครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ กล่าวคือ บุคคลโดยทั่วไปมักจะทำตามรูปแบบการซื้อในสิ่งเดิมที่เคยซื้อในอดีต ทำให้รอบคอบมากขึ้น เพราะเกิดการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและเป็นนิสัย เช่น การซื้อเสื้อผ้าและอาหารเป็นการกระทำที่เป็น ปกติวิสัย และมีแนวโน้มที่จะซื้อเสื้อผ้าและอาหารที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้อาหารจำนวนมากที่มีอยู่ใน ตลาดเราก็มักจะซื้ออาหารประเภทเดียวกันสำหรับโอกาสเดียวกันทุกครั้ง และเป็นการ ยากที่จะจำแนกถึงสาเหตุของบุคคลที่ทำการตัดสินใจใช้จ่ายใช้สอย บางคนสามารถเจาะจงถึงสาเหตุ ที่ตัดสินใจในการซื้อ แต่บางคนไม่ทราบถึงสาเหตุเพียงแต่มีความอยากซื้อเท่านั้น

4) ทิศทางของเศรษฐกิจสังคม (The Socioeconomic Setting) เศรษฐกิจของประเทศส่งผล กระทบต่อการตัดสินใจซื้อ กล่าวคือ ในช่วงที่เศรษฐกิจรุ่งเรืองผู้คนส่วนใหญ่จะทำงานและมีเงิน สำหรับใช้จ่ายใช้สอยได้อย่างสบายใจ แต่เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำก็จะตระหนักถึงสภาพเศรษฐกิจที่ เปลี่ยนแปลง จึงใช้จ่ายใช้สอยน้อยลง

การเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น ยุวดี มาพุทธ (2559) ได้กล่าวถึงความสำคัญการศึกษา ต่อไว้ดังนี้

1) เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานเหตุผลหลัก ๆ หลายคนตัดสินใจเรียนต่อ นั่นก็เพราะผู้ที่จบ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จะสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ง่ายกว่า เนื่องจากบางหน่วยงาน จะกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น

2) เพื่อเรียนรู้ในสิ่งที่สนใจในเชิงลึกหลายคนตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูง ไม่ใช่เพราะ สาเหตุทางหน้าที่การงานเป็นหลัก แต่เรียนต่อเพราะมีความสนใจ

3) เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีหลายคนทีหลังจากทำงานไปได้จนถึงจุด ๆ หนึ่ง แล้ว พบว่าตนเองไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งหรือได้รับเงินเดือนที่สูงกว่านี้ได้ เพราะว่ามีข้อจำกัดในเรื่อง คุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษา จึงตัดสินใจเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเป็นใบเบิกทางในตำแหน่งงานที่ สูงขึ้นนั่นเอง

4) เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ สำหรับใครที่ต้องการอยากมีผลงานทางด้าน วิชาการที่ถูกตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับ ในการเรียนต่อในระดับปริญญาโทและเอก คุณจะมีโอกาสที่จะ ได้ทำงานหรือร่วมทำงานวิจัยในสิ่งที่ตัวเองสนใจ ได้สำรวจหรือค้นพบทฤษฎีใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ

5) เพื่อสร้างความหน้าเชื่อถือให้กับตนเอง ในการประกอบธุรกิจ เช่น ธุรกิจส่วนตัว ถึงแม้ว่า วุฒิการศึกษาจะไม่ได้มีความจำเป็น แต่อย่างน้อยก็ยังเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความหน้าเชื่อถือให้กับธุรกิจ ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ร่วมทำธุรกิจ รวมไปถึงผู้ให้บริการ

นอกจากนี้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ นั้น สมพล แก้วแทน (2559 อ้างถึงใน กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ, 2561) อธิบายว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็น กระบวนการที่ได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ ปัจจัยภายในของสถาบัน เช่น ภาพลักษณ์ของสถาบัน หลักสูตรการสอน และคุณภาพของอาจารย์ ผู้สอน และปัจจัยภายนอกสถาบัน ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เช่น ผู้ปกครอง ครู หรือ เพื่อน ตลอดจนแนวโน้มของตลาดแรงงานและโอกาสในการประกอบอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ในระดับมากทุกด้าน ทั้งในช่วงก่อนเข้า ศึกษา ระหว่างการศึกษา และหลังสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะในช่วงหลัง พบว่านักเรียนให้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกสถาบันเพิ่มมากขึ้น สะท้อนถึงการพิจารณาอย่างรอบด้านเพื่อให้ การศึกษาตอบสนองต่ออนาคตที่มั่นคงและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

การศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมีความสำคัญ เนื่องจากเป็น กระบวนการที่บุคคลใช้พิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกทางเลือกที่เหมาะสมและตอบสนองเป้าหมาย ของตนเองมากที่สุด โดยได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย เช่น ค่านิยม ประเพณีและทรัพยากรของ ครอบครัว สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงปัจจัยภายในและภายนอกของสถาบันการศึกษา อาทิ ภาพลักษณ์สถาบัน คุณภาพหลักสูตร และอิทธิพลจากบุคคลรอบข้าง ตลอดจนแนวโน้มตลาดแรงงาน ทั้งนี้ การทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้สามารถวางแผนและกำหนดแนวทางส่งเสริมการศึกษา ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและบริบททางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิริวิชญ์ รุ่งเจริญ และณรงค์ฤทธิ์ มีเสมอ (2566) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญา ตรีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราชในภาพรวมอธิบายเป็นรายด้านได้ดังนี้ (1) ด้านหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความต้องการอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น ทั้งนี้ในประเด็นต้องการให้ มหาวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างที่กรอกข้อมูลการสมัครสมทบทุนแต่ ไม่ชำระเงินมีความต้องการระดับมากที่สุด (2) ด้านการศึกษาทางไกล พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมี ความต้องการอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ทั้งนี้ในประเด็นจัดสอนเสริมทางไกลผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่กรอกข้อมูลการสมัครสมทบทุนแต่ไม่ชำระเงินมีความต้องการระดับมากที่สุด และ (3) ด้านการบริการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กรอกข้อมูลการสมัครไม่สมทบทุนส่วนใหญ่มีความต้องการ ระดับมาก ทั้งนี้ในประเด็นเกี่ยวกับระบบแจ้งเตือนบนเว็บไซต์มีความต้องการในระดับมากที่สุด ส่วน กลุ่มตัวอย่างที่กรอกข้อมูลการสมัครสมทบทุนแต่ไม่ชำระเงิน ในทุกประเด็นมีความต้องการระดับมาก

ที่สุด และกลุ่มกรอกข้อมูลการสมัครสมบุรณ์และชำระเงิน ส่วนใหญ่มีความต้องการระดับมาก ทั้งนี้ในประเด็นการสมัครนักศึกษาและลงทะเบียนเรียนผ่านแอปพลิเคชัน และควมมีระบบการสอบออนไลน์มีความต้องการระดับมากที่สุด และ 2) ปัญหาด้านการให้บริการในการรับสมัครนักศึกษาใหม่ผ่านเว็บไซต์พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาที่นักศึกษาพบมาจากตัวระบบรับสมัครนักศึกษาที่ไม่สะดวกแก่ผู้ใช้งานเท่าที่ควร เช่น ขั้นตอนการสมัครและคำอธิบายประกอบการสมัครที่มีความซับซ้อนและต้องการข้อมูลของนักศึกษามากเกินไป การเลือกแผนการศึกษาต้องเลือกในภายหลังเนื่องจากความไม่พร้อมของข้อมูล ข้อจำกัดในการอัปโหลดเอกสารประกอบการสมัครที่ถูกบังคับด้วยขนาดของไฟล์และระบบชำระเงินที่ไม่สามารถชำระเงินได้ทันที

ถัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 พบว่าระดับแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาในด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อนี้ระดับแรงจูงใจมาก และพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีความรู้เป็นในอนาคต อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การศึกษาในระดับที่สูงควรมีพื้นฐานการศึกษาที่ดี อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น อยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะของสถาบัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่ 11 ข้อ อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางและพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คณาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถสูง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากที่นี่เป็นที่ยอมรับของสังคม อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิทยาลัยฯ เก็บค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก อยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ 5 ข้อ อยู่ในระดับมากเช่นกัน จำนวน 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางและพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัดสินใจเข้าศึกษาด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

นงเยาว์ ขัตติวงศ์ (2562) ได้ทำการศึกษาช่องทางการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการศึกษาพบว่าช่องทางในการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรีสูงสุด คือ สื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 84.17 โดยปัจจัยที่เลือกผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ช่องทางนี้ พบว่า เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นสื่อที่สามารถทำให้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และเป็นสื่อที่สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ตลอด 24 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 23.33 และ 21.67 ตามลำดับ

ปริยา รินรัตนกร (2562) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและแนวโน้มการศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในยุคการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันหลักสูตรนิเทศศาสตร์ได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งสาขาวิชาและเนื้อหาวิชาให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพการในยุคปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดด้านปรัชญาการศึกษาที่มุ่งเน้นการศึกษาองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาคนให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้หลักสูตรนิเทศศาสตร์ด้านเนื้อหาวิชาและด้านด้านสาขาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การรับรู้ด้านโอกาสทางวิชาชีพและด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับดี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการรับรู้และมีแนวโน้มการศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์แตกต่างกัน และการรับรู้หลักสูตรนิเทศศาสตร์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแนวโน้มการศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์

สมภพ บุญนาศักดิ์ สุวิชา วันสุตล กมลทิพย์ สงวนรัมย์ และปัทมา เกตุอำ (2562) ศึกษาเหตุผลและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า รุ่นพี่มีอิทธิพลสำคัญต่อการเลือกเข้าศึกษามากที่สุด รองลงมาได้แก่ เว็บไซต์ของ มศว พ่อแม่ผู้ปกครองและฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียน เหตุผลของนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มศว ที่สำคัญที่สุด คือ ด้านความเจริญเติบโต เหตุผลและความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มศว แตกต่างกันระหว่างเพศ และผู้มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เหตุผลที่ผู้ปกครองให้บุตรหลานที่จะเข้าศึกษาต่อ คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความต้องการของบุตรหลานและเดินทางสะดวก โดยที่ความต้องการของผู้ปกครองที่ให้บุตรหลานที่จะเข้าศึกษาต่อ คือ ตามความต้องการของบุตรหลาน ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เป็นที่ยอมรับของสังคม ได้ความรู้ และบรรยากาศที่น่าอยู่ภายในมหาวิทยาลัย

กนกวรรณ พันสำโรง และคณะ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนมัธยมด่านขุนทด ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนมัธยมด่านขุนทด ประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์ประกอบสถานศึกษา ปัจจัยด้านสถานที่และทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ปัจจัยด้านองค์ประกอบสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่เหมาะสมและน่าสนใจเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป คุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย 2) ปัจจัยด้านสถานที่และทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ประเด็นคือ เป็นสถานศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน มีหอพักสำหรับนักศึกษาที่บ้านอยู่ใกล้สถานศึกษา มีบรรยากาศที่ดีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี มีการคมนาคมที่สะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น ห้องสมุด 3) ปัจจัยด้านครอบครัว

ประกอบด้วย 5 ประเด็นคือ บุคคลในครอบครัวต้องการให้ศึกษาต่อ ปัจจัยรายได้ของครอบครัว บุคคลในครอบครัวสามารถส่งเสียให้เรียนได้ ได้คำแนะนำมาจากบุคคลในครอบครัว เป็นสถานศึกษาที่บุคคลในครอบครัวเคยศึกษา

อภิญญพัทร์ กุสิยารังสิทธิ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษด้านสื่อสารมวลชน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ส่วนเพศของนักเรียน ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 2) ปัจจัยด้านการตลาดของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยปัจจัยทั้ง 4 ด้านมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ที่ตั้ง และการส่งเสริมการตลาด

บทที่ 3

วิธีดำเนินโครงการ

การจัดทำโครงการเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครฯ คณะผู้จัดทำได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนประชากรได้อย่างแน่ชัด จึงใช้สูตรการคำนวณของ W. G. Cochran ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กรณีไม่ทราบขนาดประชากร (นลินีภัทร์ ปรวัฒน์ปริยกร, 2557) ดังนี้

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{d^2}$$

โดย n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
p คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการจะสุ่ม
z คือ ระดับความมั่นใจที่กำหนด หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ
d คือ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดค่าสัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่มเท่ากับ 0.50 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (ความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5%)

$$\begin{aligned} p &= 0.50 \\ z &= \text{ระดับความเชื่อมั่น 95\% ดังนั้น } z = 1.96 \\ d &= \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้} = .05 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จะได้} \\ n &= \frac{(0.50)(1-0.50)1.96^2}{.05^2} = 384.16 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น จากการคำนวณข้างต้นจะต้องทำการสุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 385 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการสุ่มสำรวจตัวอย่างเท่ากับ 400 คน ซึ่งมากกว่าที่ค่าคำนวณได้ ทั้งนี้ เพื่อสำรองข้อมูลสำหรับความผิดพลาดที่เกิดจากการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ดังนั้น จะได้ขนาดตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ จำนวน 400 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต ใช้วิธีจับสลากเลือกเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครเพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 10 เขต ได้แก่ เขตดุสิต เขตสายไหม เขตภาษีเจริญ เขตลาดพร้าว เขตธนบุรี เขตทวีวัฒนา เขตสวนหลวง เขตสะพานสูง เขตบางแค และเขตคลองสาน

2) ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละเขต เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล ในสัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละเขต จากการคำนวณจะต้องเก็บข้อมูลเขตละประมาณ 40 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยอิงจากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์เป็นลักษณะเฉพาะ และข้อคำถามในแบบสอบถาม ประกอบด้วย 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี แผนการเรียน และประเภทโรงเรียน ใช้การวัดข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal scale)

ตอนที่ 2 ทักษะต่อการเรียนต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ใช้การวัดข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แรงจูงใจต่อการเรียนต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ใช้การวัดข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความต้องการต่อการเรียนต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ใช้การวัดข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ใช้การวัดข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) 5 ระดับ ได้แก่ มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 - 5 ใช้การวัดข้อมูล 5 ระดับของ Liker Scale (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย แบ่งได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนน	1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนน	1.51-2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนน	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	3.51-4.50	หมายถึง	มาก
คะแนน	4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) การทดสอบความตรง (Validity) โดยให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม รวมถึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 คน ตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำมาปรับปรุง ข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2555) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่มีความสอดคล้อง

2) การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) ผู้บริโภคมที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อ และแต่ละส่วนของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมาย ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และความเหมาะสมของคำถาม หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2555) โดยกำหนดระดับความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามที่ 0.80 ขึ้นไป เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับความเชื่อมั่นที่ 0.939

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

3.3.1 ประสานงานเพื่อแจ้งข้อมูลการทำวิจัยเบื้องต้นแก่อาจารย์แนะแนวของโรงเรียนในเขต กำหนด

3.3.2 จัดทำบันทึกขอความอนุเคราะห์เสนอแก่โรงเรียนในเขตที่กำหนด เพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบออนไลน์ตามขนาดตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดย ดำเนินการระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2567

3.3.3 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล

3.4 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร คณะผู้ศึกษาที่ใช้ในการศึกษาได้ กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำเสนอตารางประกอบ ความเรียง และได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3.4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test, F test, Least Significant difference (LSD)

3.4.3 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้แก่ Cronbach's Alpha Coefficient

3.4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบปกติ (Enter) เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ทำนาย โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

การทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครฯ ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทางประชากร
- 4.2 ทศนคติต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 4.3 แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 4.4 ความต้องการต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 4.5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 4.6 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

4.1 ลักษณะทางประชากร

จากการสำรวจลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี แผนการเรียน และประเภทโรงเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ และร้อยละ สามารถนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1.1 เพศ

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	201	50.25
	หญิง	192	48.00
	LGBTQ	7	1.75
	ภาพรวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.25 เพศหญิง ร้อยละ 48.00 และ LGBTQ ร้อยละ 1.75

4.1.2 ชั้นปี

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามชั้นปี

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปี	ม.4	64	16.00
	ม.5	92	23.00
	ม.6	167	41.75
	ปวช.1	6	1.50
	ปวช.2	21	5.25
	ปวช.3	24	6.00
	ปวส.1	17	4.25
	ปวส.2	9	2.25
	ภาพรวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามชั้นปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนอยู่ ม.6 ร้อยละ 41.75 รองลงมาคือ ม.5 ร้อยละ 23.00 ม.4 ร้อยละ 16.00 ปวช.3 ร้อยละ 6.00 ปวช.2 ร้อยละ 5.25 ปวส.1 ร้อยละ 6.00 ปวส.2 ร้อยละ 2.25 และปวช.1 ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

4.1.3 แผนการเรียน

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามแผนการเรียน

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	62	15.50
	ศิลป์-ภาษา	103	25.75
	ศิลป์-คำนวณ	72	18.00
	ศิลป์-สังคม	22	5.50
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	0	0.00

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
	การบัญชี	0	0.00
	การตลาด	0	0.00
	การออกแบบ	13	3.25
	คอมพิวเตอร์กราฟิก	0	0.00
	ศิลป์-ทั่วไป	23	5.75
	เตรียมนิเทศศาสตร์	6	1.50
	นิเทศศาสตร์	36	9.00
	ถ่ายภาพ	32	8.00
	ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	31	7.75
	ภาพรวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนอยู่แผนการเรียน ศิลป์-ภาษา ร้อยละ 25.75 รองลงมาคือ ศิลป์-คำนวณ ร้อยละ 18.00 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 15.50 นิเทศศาสตร์ ร้อยละ 9.00 ถ่ายภาพ ร้อยละ 8.00 ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย ร้อยละ 7.75 ศิลป์-ทั่วไป ร้อยละ 5.75 ศิลป์-สังคม ร้อยละ 5.50 การออกแบบ ร้อยละ 3.25 และเตรียมนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

4.1.4 ประเภทโรงเรียน

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
ประเภทโรงเรียน	มัธยมศึกษา	323	80.75
	อาชีวศึกษา	77	19.25
	ภาพรวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะทางประชากร จำแนกตามประเภทโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนอยู่มัธยมศึกษา ร้อยละ 80.75 และอาชีวศึกษา ร้อยละ 19.25 ตามลำดับ

4.2 ทักษะคิดต่อการศึกษาคือในระดับปริญญาตรี

ทักษะคิดต่อการศึกษาคือ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทักษะคิดต่อการศึกษาคือ

ทักษะคิดต่อการศึกษาคือ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ท่านให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย	3.79	0.83	มาก
2. สถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน	3.99	0.88	มาก
3. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เช่น ภูมิทัศน์ สภาพห้องเรียน สถานที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาคือ	4.42	0.70	มาก
4. ท่านคิดว่าการมีหอพักและระบบขนส่งที่สะดวกมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัย	4.49	0.69	มาก
5. ท่านให้ความสำคัญกับความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย	4.69	0.59	มากที่สุด
6. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรมีหลักสูตรที่เปิดสอนที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน	4.60	0.67	มากที่สุด
7. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการประกอบอาชีพของท่าน	4.46	0.74	มาก
รวม	4.35	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ทักษะคิดต่อการศึกษาคือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยควรมีหลักสูตรที่เปิดสอนที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 การมีหอพักและระบบขนส่งที่สะดวกมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการประกอบอาชีพของท่าน มีค่าเฉลี่ย 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เช่น ภูมิทัศน์ สภาพห้องเรียน สถานที่

จัดกิจกรรม มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกลงศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 สถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 และให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 ตามลำดับ

4.3 แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านแรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ

แรงจูงใจต่อการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ท่านได้รับแรงจูงใจจากบุคคล เช่น อาจารย์แนะแนว เพื่อน รุ่นพี่ บุคคลในครอบครัว	4.02	0.91	มาก
2. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานได้	4.30	0.83	มาก
3. ท่านคิดว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานของท่าน	4.43	0.76	มาก
4. ท่านได้รับข้อมูลจากการแนะแนวการศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย	4.22	0.73	มาก
5. ท่านสนใจมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น สโมสรนักศึกษา กิจกรรมพัฒนาทักษะ	4.06	0.86	มาก
6. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอกมีผลต่อโอกาสในการหางานหลังเรียนจบ	4.45	0.72	มาก
7. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีการฝึกงานหรือสหกิจศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	4.37	0.71	มาก
รวม	4.26	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอกมีผลต่อโอกาส ในการหางานหลังเรียนจบ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 รองลงมาคือ การศึกษาต่อระดับปริญญาตรีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 หลักสูตรที่มีการฝึกงานหรือสหกิจศึกษามีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงช่วยเพิ่มโอกาสใน การหางานได้ ค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 ได้รับข้อมูลจากการแนะนำการศึกษา ของคณะและมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 สนใจมหาวิทยาลัยที่มี กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น สโมสรนักศึกษา กิจกรรมพัฒนาทักษะ มีค่าเฉลี่ย 4.06 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.86 และ ได้รับแรงจูงใจจากบุคคล เช่น อาจารย์แนะแนว เพื่อน รุ่นพี่ บุคคลในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ตามลำดับ

4.4 ความต้องการต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

ความต้องการต่อการศึกษาต่อ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการต่อการศึกษาต่อ

ความต้องการต่อการศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. รูปแบบของหลักสูตรในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (เช่น หลักสูตรที่เน้นภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ, หลักสูตรออนไลน์/ออนไซต์, หลักสูตรนานาชาติ)	4.36	0.71	มาก
2. ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ด้านความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	4.34	0.76	มาก
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (เช่น หลักสูตร 3 ปี หรือ 4 ปี) มีผล ต่อการเลือกศึกษาต่อ	4.13	0.84	มาก
4. ท่านคิดว่าหลักสูตรปริญญาตรีที่เลือกเรียน ควรส่งเสริมโอกาส ความก้าวหน้าในสายอาชีพ	4.40	0.70	มาก

ความต้องการต่อการศึกษาคือ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
5. ท่านให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีการฝึกสหกิจศึกษา/ฝึกงานที่จะเพิ่มโอกาสการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง	4.33	0.74	มาก
6. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการเรียนการสอน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน	4.49	0.68	มาก
7. ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่ากิจกรรม มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน	4.32	0.83	มาก
8. สนับสนุนทุนการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกของมหาวิทยาลัยให้กับนักศึกษา มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน	4.39	0.75	มาก
รวม	4.34	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความต้องการต่อการศึกษาต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการเรียนการสอน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 รองลงมาคือ หลักสูตรปริญญาตรีที่เลือกเรียน ควรส่งเสริมโอกาส ความก้าวหน้าในสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 สนับสนุนทุนการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกของมหาวิทยาลัย ให้กับนักศึกษา มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีการฝึกสหกิจศึกษา/ ฝึกงาน ที่จะเพิ่มโอกาสการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่ากิจกรรม มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ ค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 และระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (เช่น หลักสูตร 3 ปี หรือ 4 ปี มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ตามลำดับ

4.5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ได้มาตรฐานตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	4.35	0.73	มาก
2. ได้รับรองวุฒิการศึกษา	4.41	0.69	มาก
3. สามารถกู้ยืมเงินทุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	4.25	0.89	มาก
4. อาจารย์มีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ	4.35	0.75	มาก
5. ชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ความรู้ในสาขาวิชาที่เรียน	4.22	0.84	มาก
6. ฝ่ายสนับสนุนการศึกษามีความเชี่ยวชาญ เช่น ฝ่ายทะเบียน	4.21	0.81	มาก
7. ความสะดวกในการเดินทาง	4.39	0.80	มาก
8. ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ห้างสรรพสินค้า	4.45	0.70	มาก
9. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่	4.51	0.71	มากที่สุด
10. ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้	4.50	0.69	มากที่สุด
รวม	4.36	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความพร้อมด้านอาคารสถานที่ มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 รองลงมาคือ ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานี ตำรวจ ห้างสรรพสินค้า มีค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 ได้รับรองวุฒิการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 ความสะดวกในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 อาจารย์มีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มีค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 ได้มาตรฐานตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.35

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 สามารถกู้ยืมเงินทุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 ชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ความรู้ในสาขาวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 และฝ่ายสนับสนุนการศึกษามีความเชี่ยวชาญ เช่น ฝ่ายทะเบียน มีค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 ตามลำดับ

4.6 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	2	3.383	1.691	4.492	.012
ระหว่างกลุ่ม	397	149.495	.377		
รวม	399	152.878			

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีจำแนกตามเพศ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Post Hoc) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีจำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{x}$	ชาย	หญิง	LGBTQ
		4.27	4.44	4.66
ชาย	4.27	-	.007*	.104
หญิง	4.44	-	-	.360
LGBTQ	4.66	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีจำแนกตามเพศเป็นรายคู่ พบว่า เพศต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชาย กับเพศหญิง โดยเพศชายมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างจากเพศหญิง พบว่า เพศชายมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 1.2 ชั้นปีต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	7	3.332	.476	1.248	.275
ระหว่างกลุ่ม	392	149.546	.381		
รวม	399	152.878			

จากตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี พบว่า ชั้นปีต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 แผนการเรียนต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามแผนการเรียน

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ภายในกลุ่ม	9	10.535	1.171	3.207	.001*
ระหว่างกลุ่ม	390	142.343	.365		
รวม	399	152.878			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า แผนการเรียนต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ LSD (Post Hoc) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน		ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ทั่วไป	ศิลป์-ภาษา	วิทยาศาสตร์-คณิต	ศิลป์-สังคม	เตรียมวิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ถ่ายภาพ	ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย	การออกแบบ
	$\bar{X}$	4.34	4.33	4.38	4.28	4.44	3.45	4.38	4.20	4.61	4.77
ศิลป์-คำนวณ	4.34	-	.961	.620	.598	.483	.001*	.738	.285	.036*	.018*
ศิลป์-ทั่วไป	4.33	-	-	.704	.744	.540	.002*	.765	.430	.092	.037*

แผนการ เรียน		ศิลป์-คำนวณ	ศิลป์-ทั่วไป	ศิลป์-ภาษา	วิทย์-คณิต	ศิลป์-สังคม	เตรียม นิเทศศาสตร์	นิเทศศาสตร์	ถ่ายภาพ	ถ่ายภาพและ มัลติมีเดีย	การ ออกแบบ
	$\bar{x}$	4.34	4.33	4.38	4.28	4.44	3.45	4.38	4.20	4.61	4.77
ศิลป์- ภาษา	4.38	-	-	-	.298	.686	.000*	.965	.134	.067	.031*
วิทย์-คณิต	4.28	-	-	-	-	.291	.001*	.444	.532	.014*	.009*
ศิลป์- สังคม	4.44	-	-	-	-	-	.000*	.701	.151	.310	.121
เตรียม นิเทศ ศาสตร์	3.45	-	-	-	-	-	-	.001*	.006*	.000*	.000*
นิเทศ ศาสตร์	4.38	-	-	-	-	-	-	-	.222	.114	.045*
ถ่ายภาพ	4.20	-	-	-	-	-	-	-	-	.007*	.004*
ถ่ายภาพ และ มัลติมีเดีย	4.61	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.438
การ ออกแบบ	4.77	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีจำแนกตามแผนการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า แผนการเรียนต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 18 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ศิลป์-คำนวณ กับเตรียมนิเทศศาสตร์ พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกับผู้เรียนในแผนการเรียนเตรียม

คู่ที่ 16 นิเทศศาสตร์ กับการออกแบบ พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนนิเทศศาสตร์มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกับผู้เรียนในแผนการเรียนการออกแบบ โดยผู้ที่เรียนในแผนการเรียนนิเทศศาสตร์มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่เรียนในแผนการเรียนการออกแบบ

คู่ที่ 17 ถ่ายภาพ กับถ่ายภาพและมัลติมีเดีย พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกับผู้เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพและมัลติมีเดีย โดยผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพและมัลติมีเดีย

คู่ที่ 18 ถ่ายภาพ กับการออกแบบ พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกับผู้เรียนในแผนการเรียนการออกแบบ โดยผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่เรียนในแผนการเรียนการออกแบบ

สมมติฐานที่ 1.4 ประเภทโรงเรียนต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ตัวแปร	ประเภทโรงเรียน	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	อาชีวศึกษา	77	4.46	.060	1.531	.889
	มัธยมศึกษา	323	4.34	0.62	1.568	

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำแนกตามประเภทโรงเรียน พบว่า ประเภทโรงเรียนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน

4.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา (ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
Enter	.816	.666	.663	.359

a. Predictors: (Constant), sumrequirement, sumattitude, summotivation

sumrequirement คือ ความต้องการ

sumattitude คือ ทัศนคติ

summotivation คือ แรงจูงใจ

จากตาราง 4.15 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า เท่ากับ .816 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า เท่ากับ .666 แสดงว่า ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยคือ ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ได้ร้อยละ 66.60 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .359

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยพหุคูณแบบปกติของปัจจัยที่ศึกษา (ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ)

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	101.765	3	33.922	262.809	.000*
Residual	51.113	396	.129		
Total	152.878	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปัจจัยที่ศึกษา (ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ) มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไป

ตารางที่ 4.17 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
การ	ค่าคงที่ (Constant)	.180	.153		1.178	.239
ตัดสินใจ	ทัศนคติ (attitude)	.301	.051	.263	5.902	.000*
เลือกศึกษา	แรงจูงใจ (motivation)	.283	.052	.270	5.396	.000*
ต่อในระดับ	ความต้องการ	.383	.055	.361	6.940	.000*
ปริญญาตรี	(requirement)					

จากตาราง 4.17 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ปัจจัย คือ ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .263X_1 + .270X_2 + .361X_3$$

สมการรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .180 + .301X_1 + .283X_2 + .383X_3$$

จากสมการพยากรณ์สามารถอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ดังนี้

ด้านทัศนคติเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .301 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.10

ด้านแรงจูงใจเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .283 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.30

ด้านความต้องการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .383 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.30

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำเสนอผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1) ลักษณะทางประชากร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.25 รองลงมาคือ เพศหญิง ร้อยละ 48.00 และเพศทางเลือก ร้อยละ 1.75 ส่วนใหญ่เรียนอยู่ ม.6 ร้อยละ 41.75 รองลงมาคือ ม.5 ร้อยละ 23.00 ม.4 ร้อยละ 16.00 ปวช.3 ร้อยละ 6.00 ปวช.2 ร้อยละ 5.25 ปวส.1 ร้อยละ 6.00 ปวส.2 ร้อยละ 2.25 และปวช.1 ร้อยละ 1.50 โดยเรียนในแผนการเรียนศิลป์-ภาษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.75 รองลงมาคือ ศิลป์-คำนวณ ร้อยละ 18.00 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 15.50 นิเทศศาสตร์ ร้อยละ 9.00 ถ่ายภาพ ร้อยละ 8.00 ถ่ายภาพและมัลติมีเดีย ร้อยละ 7.75 ศิลป์-ทั่วไป ร้อยละ 5.75 ศิลป์-สังคม ร้อยละ 5.50 การออกแบบ ร้อยละ 3.25 และเตรียมนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 1.50 และส่วนใหญ่เรียนอยู่มัธยมศึกษา ร้อยละ 80.75 รองลงมาคือ อาชีวศึกษา ร้อยละ 19.25

2) การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ผลการวิเคราะห์พบว่า ชั้นปี และประเภทโรงเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ เพศ และแผนการเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชาย กับเพศหญิง โดยเพศชายมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าเพศหญิง และแผนการเรียนต่างกันการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมี

17) ถ่ายภาพ กับถ่ายภาพและมัลติมีเดีย พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพและมัลติมีเดีย และ

18) ถ่ายภาพ กับการออกแบบ พบว่า ผู้ที่เรียนในแผนการเรียนถ่ายภาพมีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าผู้ที่เรียนในแผนการเรียนการออกแบบ

3) การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.36 (S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับ ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.51, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.50, S.D. = 0.69) และ การอยู่ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หรือห้างสรรพสินค้า (ค่าเฉลี่ย 4.45, S.D. = 0.70) ปัจจัยอื่น ๆ ที่นักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การได้รับรองวุฒิการศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 4.41, S.D. = 0.69) ความสะดวกในการเดินทาง (ค่าเฉลี่ย = 4.39, S.D. = 0.80) อาจารย์มีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (ค่าเฉลี่ย = 4.35, S.D. = 0.75) ได้มาตรฐานตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 4.35, S.D. = 0.73) สามารถกู้ยืมเงินทุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) (ค่าเฉลี่ย = 4.25, S.D. = 0.89) ชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์และความรู้ในสาขาวิชาที่สอน (ค่าเฉลี่ย = 4.22, S.D. = 0.84) ความเชี่ยวชาญของฝ่ายสนับสนุนการศึกษา เช่น ฝ่ายทะเบียน (ค่าเฉลี่ย = 4.21, S.D. = 0.81)

4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย ทักษะคิด แรงจูงใจ และความต้องการ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในด้านทักษะคิด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.35 (S.D. = 0.80) รองลงมาคือ ด้านความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 4.34 (S.D. = 0.76) และด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D. = 0.81) ตามลำดับ มีรายละเอียดดังนี้

4.1) ด้านทักษะคิด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.35 (S.D. = 0.80) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.69, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ หลักสูตรที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย = 4.60, S.D. = 0.67) และ การมีหอพักและระบบขนส่งที่สะดวก (ค่าเฉลี่ย = 4.49, S.D. = 0.69) ปัจจัยอื่น ๆ ที่นักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการประกอบอาชีพ (ค่าเฉลี่ย = 4.46, S.D. = 0.74) สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เช่น ภูมิทัศน์ ห้องเรียน และสถานที่จัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.42, S.D. = 0.70) สถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.99, S.D. = 0.88) ความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 3.79, S.D. = 0.83)

4.2) ด้านความต้องการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.34 (S.D. = .76) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.49, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ หลักสูตรปริญญาตรีที่ส่งเสริมโอกาสและความก้าวหน้าในสายอาชีพ (ค่าเฉลี่ย = 4.40, S.D. = 0.70) และการสนับสนุนทุนการศึกษาทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 4.39, S.D. = 0.75) ปัจจัยอื่น ๆ ที่นักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรที่มีการฝึกสหกิจศึกษา/ฝึกงาน เพื่อเพิ่มโอกาสในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย = 4.33, S.D. = 0.74) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่ากิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.32, S.D. = 0.83) ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เช่น หลักสูตร 3 ปี หรือ 4 ปี (ค่าเฉลี่ย = 4.13, S.D. = 0.84)

4.3) ด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D. = 0.81) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอกมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.45, S.D. = 0.72) รองลงมาคือ การศึกษาต่อระดับปริญญาตรีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.43, S.D. = 0.76) และหลักสูตรที่มีการฝึกงานหรือสหกิจศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 4.37, S.D. = 0.71) ปัจจัยอื่น ๆ ที่นักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.30, S.D. = 0.83) ได้รับข้อมูลจากการแนะนำการศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย = 4.22, S.D. = 0.73) สนใจมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น สโมสรนักศึกษา หรือกิจกรรมพัฒนาทักษะ (ค่าเฉลี่ย = 4.06, S.D. = 0.86) และได้รับแรงจูงใจจากบุคคลใกล้ชิด เช่น อาจารย์แนะแนว เพื่อน รุ่นพี่ หรือบุคคลในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย = 4.02, S.D. = 0.91)

5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ ร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมได้ร้อยละ 66.60 ($R^2 = .666$) โดยมีปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจ และด้านความต้องการ ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความต้องการ มีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = .361$) รองลงมาคือ ด้านทัศนคติ ($\beta = .263$) และด้านแรงจูงใจ ($\beta = .270$) โดยด้านความต้องการเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .383 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.30 ด้านทัศนคติเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .301 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.10 และด้านแรงจูงใจเพิ่มขึ้น 1 หน่วยก็จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้น .283 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.30

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 การศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับ ความพร้อมด้านอาคารสถานที่มากที่สุด รองลงมาคือ ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ และการอยู่ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์และความพร้อมของมหาวิทยาลัยที่สามารถรองรับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการตัดสินใจของณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560) และ จุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล และคณะ (2562) ที่อธิบายว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการวิเคราะห์และพิจารณาทางเลือกอย่างมีเหตุผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งในการเลือกศึกษาต่อ นักเรียนจะพิจารณาปัจจัยหลายด้านทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เช่น สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ หลักสูตร และโอกาสในการประกอบอาชีพ โดยจะเลือกสิ่งตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ Oppenheim (1979) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคล ทรัพยากรครอบครัว และสภาพเศรษฐกิจสังคม ซึ่งในบริบทของการศึกษาต่อ นักเรียนย่อมให้ความสำคัญกับสถาบันที่มีสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม สอดคล้องกับฐานะและโอกาสของครอบครัว เพื่อสร้างความมั่นคงในอนาคต ผลการวิจัยยัง สอดคล้องกับงานของสมพล แก้วแทน (2559 อ้างถึงใน กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ, 2561) ที่ระบุว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกของสถาบัน โดยเฉพาะปัจจัยภายใน เช่น ภาพลักษณ์ของสถาบัน การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของอาจารย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกสถานศึกษา นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2561) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน ได้แก่ องค์ประกอบของสถานศึกษา สถานที่และทำเลที่ตั้ง รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ตรงกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญกับความพร้อมของอาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนรู้

5.2.2 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ชั้นปี และประเภทโรงเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ เพศ และแผนการเรียนต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก เพศ และ

แผนการเรียน เป็นปัจจัยภายในที่สะท้อนถึง แรงจูงใจ ทักษะ และ ความสนใจเฉพาะทางของผู้เรียน โดยตรง จึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญ ต่างจาก ชั้นปี และ ประเภท โรงเรียน ซึ่งเป็นเพียงบริบทภายนอก ที่มีความสำคัญรองกว่าความต้องการส่วนบุคคล สอดคล้องกับ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง: ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภพ บุญนาศักดิ์ สุวิชา วันสุตล กมลทิพย์ สงวนรัมย์ และปัทมา เกตุอำ (2562) ที่พบว่า เหตุผลและความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรีมีความแตกต่างกันระหว่างเพศ และสอดคล้องกับแนวคิดการตัดสินใจและ ค่านิยมที่ว่า การที่เพศต่างกันมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้จากแนวคิดเรื่องการ ตัดสินใจ โดยเฉพาะปัจจัยด้านค่านิยม (Value) ซึ่ง Oppenheim (1979 อ้างถึงใน พชรินทร์ เต็งมีศรี และกัญธร ยินเจริญ (2561) อธิบายว่า ค่านิยมจะมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจเมื่อมีตัวเลือก หลายตัว การที่เพศชายมีการตัดสินใจน้อยกว่าเพศหญิงอาจสะท้อนถึงค่านิยมหรือความคาดหวัง ในการประกอบอาชีพ หรือการเลือกเส้นทางชีวิตที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิษฎาพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ์ (2559) ที่พบว่า ปัจจัยด้านแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าแผนการเรียนที่ผู้เรียนเลือกสะท้อนถึงทัศนคติ (Attitude) ที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ตามแนวคิดของ Assael (1995) องค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย ความคิด ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม และ เสรี วงษ์มณฑา (2542) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติ ดังนั้น การตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อในสาขาที่สอดคล้องกับแผนการเรียนเดิม จึงเป็นผลจากการแสดงออกทางพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อที่สะสมมา แก่ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดความต้องการและ แรงจูงใจกล่าวคือ แผนการเรียนเฉพาะทางช่วยให้ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่า นำไปสู่ความ ต้องการ (Need) ที่จะแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ซึ่ง Hunt & Ruben (มปป. อ้างถึงใน วรารักษ์ หงษ์พงษ์ (2564) กล่าวว่า ความต้องการย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา

5.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอยู่ใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.35, S.D. = 0.80) โดยให้ความสำคัญกับ ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย หลักสูตรที่ทันสมัย และระบบขนส่งที่สะดวก มากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อ สถาบันที่มีความพร้อมทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ Allport (1935) และ Ajzen (1991) ที่มองว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยภายในที่เกิดจากประสบการณ์และความเชื่อ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในการเลือกและการตัดสินใจ รวมทั้ง เสรี วงษ์มณฑา (2542) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลจากการเรียนรู้และมีความคงเส้นคงวากับพฤติกรรม เมื่อบุคคลมี ทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใด ย่อมส่งผลให้แสดงพฤติกรรมในเชิงบวกต่อสิ่งนั้น ดังนั้น นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดี ต่อความปลอดภัย ความทันสมัย และความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย ย่อมมีแนวโน้มตัดสินใจเลือก

ศึกษาต่อในสถาบันนั้นมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญญาพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ์ (2559) ที่พบว่า ปัจจัยด้านแผนการเรียนและการรับรู้คุณภาพหลักสูตรมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หลักสูตรภาษาอังกฤษด้านสื่อสารมวลชน โดยนักเรียนให้ความสำคัญกับคุณภาพและชื่อเสียงของหลักสูตร ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของทัศนคติที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษา ด้านแรงจูงใจ พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.26, S.D. = 0.81) โดยให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอก การฝึกงาน และโอกาสในการทำงานหลังเรียนจบ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เชื่อมโยงกับผลประโยชน์ทางอาชีพและการพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (1970) ที่อธิบายว่า ความต้องการของมนุษย์เริ่มจากระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูงสุด โดยแรงจูงใจในการเรียนรู้มักสัมพันธ์กับความต้องการความมั่นคง ความสำเร็จ และการยอมรับทางสังคม การศึกษาต่อจึงเป็นหนทางหนึ่งในการตอบสนองต่อความต้องการเหล่านี้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526) ที่ชี้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับฐานะ โอกาสทางเศรษฐกิจ และค่านิยมทางสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกสาขาและสถาบันการศึกษา และงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) ก็สนับสนุนผลในลักษณะเดียวกัน โดยพบว่า แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคตและชื่อเสียงของสถาบัน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับองค์กรภายนอกและมีโอกาสทางอาชีพหลังเรียนจบ และด้านความต้องการ พบว่า ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34, S.D. = 0.76) โดยให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย หลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าในสายอาชีพ และการสนับสนุนทุนการศึกษา ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการในการพัฒนาตนเองและการสร้างความมั่นคงทางอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) ที่อธิบายว่า ความต้องการเป็นแรงขับเคลื่อนที่ผลักดันให้บุคคลแสวงหาสิ่งตอบสนองความมั่นคงและการยอมรับทางสังคม ตลอดจน แนวคิดของ Knowles (1998) ที่ระบุว่า ความต้องการทางการศึกษาของผู้เรียนมีหลายระดับ ตั้งแต่การเข้าใจตนเองไปจนถึงการพัฒนาทักษะและศักยภาพเพื่อความสำเร็จสูงสุดในชีวิต และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรวิชญ์ รุ่งเจริญ และณรงค์ฤทธิ์ มีเสมอ (2566) ที่พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในประเด็นด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งตรงกับข้อค้นพบในครั้งนี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

จากการทดสอบสมมติฐานผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการ สามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีได้ร้อยละ 66.60 ($R^2 = .666$) โดยทุกปัจจัยมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ ด้านความต้องการ ($\beta = .361$) รองลงมาคือ ด้านแรงจูงใจ ($\beta = .270$) และ ด้านทัศนคติ ($\beta = .263$) ตามลำดับ เนื่องมาจากการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักเรียนเป็นกระบวนการที่ได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยภายใน (ทัศนคติและแรงจูงใจ) และปัจจัยภายนอก (ความต้องการและสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา) ซึ่งทั้งหมดล้วนมีบทบาทต่อการกำหนด พฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อ ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ประกอบ ทางกายภาพ หลักสูตรที่ตอบสนองตลาดแรงงาน และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1970) ที่อธิบายว่า “ความต้องการ (Needs)” เป็นแรงผลักดันพื้นฐานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ โดยความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นจากพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง เช่น ความปลอดภัย ความรัก การยอมรับ และการประสบความสำเร็จในชีวิต การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีจึงเป็นการตอบสนอง ความต้องการระดับสูงของผู้เรียน ทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพตนเอง ความมั่นคงทางอาชีพ และ สถานะทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า “ด้านความต้องการ” เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล สูงสุดต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในส่วนของแรงจูงใจที่มีอิทธิพลรองลงมา สอดคล้องกับแนวคิด ของ Lovell (1980) และ ไมเคิล คอมแจน (1996 อ้างถึงใน อรุณทัย จันทวงษ์ และ ประสพชัย พสนนท์, 2561) ที่ระบุว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุ เป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะแรงจูงใจด้านโอกาสทางอาชีพและความก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับ “หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กร ภายนอก” และ “การศึกษาต่อช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนตระหนักถึงผลตอบแทนในอนาคตจากการศึกษาที่มีคุณภาพและเชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน ส่วน ทัศนคติ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับ แนวคิดของ Ajzen (1991) ที่เสนอว่า ทัศนคติของบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผ่านการรับรู้และ ประสบการณ์ รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2542) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลจาก การเรียนรู้และมีความคงเส้นคงวากับพฤติกรรม บุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใด มักจะแสดงพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับทัศนคตินั้น เช่น นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อคุณภาพของสถาบันและสภาพแวดล้อม ของมหาวิทยาลัย จะมีแนวโน้มตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันนั้น และสอดคล้องกับแนวคิด การตัดสินใจของณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560) และ จุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล และคณะ (2562) ที่อธิบายว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้เหตุผลและการวิเคราะห์เพื่อเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด จากหลายทางเลือก เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของตนเอง ซึ่งในบริบทของการศึกษาต่อ นักเรียนจึงใช้ ปัจจัยหลายด้านในการพิจารณา ทั้งความต้องการส่วนบุคคล ทัศนคติ และแรงจูงใจ เพื่อเลือกสถาบัน ที่ตอบสนองต่อเป้าหมายชีวิต ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ งานของกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ

(2561) ที่พบว่า ปัจจัยด้านองค์ประกอบของสถานศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อ เช่นเดียวกับ งานของสมภพ บุญนาศักดิ์ และคณะ (2562) ที่ระบุว่า ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย การเดินทางสะดวก และบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยเป็นเหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งสะท้อนถึงอิทธิพลของทั้งทัศนคติและแรงจูงใจในการพิจารณาเลือกสถานศึกษา

6) การจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

6.1) แนวทางการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกต่อการศึกษาต่อ

- จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อโดยมุ่งเน้นให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตร คุณภาพสถาบัน และโอกาสทางอาชีพ เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในระบบอุดมศึกษา

- จัดให้มี โครงการเยี่ยมชมมหาวิทยาลัย (University Visit) หรือ โครงการค่ายแนะแนวอาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสสภาพแวดล้อมจริงของสถาบัน ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีและแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อ

- ใช้สื่อประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น เว็บไซต์ คลิปวิดีโอ หรือสื่อสังคมออนไลน์ ในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่ทันสมัย

6.2) แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

- สถานศึกษาในระดับมัธยมและอาชีวะควรบูรณาการ “การแนะแนวอาชีพ” เข้ากับรายวิชา เพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ในปัจจุบันกับอาชีพในอนาคต

- สถาบันอุดมศึกษาควรเน้นการประชาสัมพันธ์จุดเด่นของหลักสูตรที่ มีความร่วมมือกับสถานประกอบการจริง มีโอกาสฝึกงานหรือสหกิจศึกษา และมีเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ชัดเจน

- ควรมีการจัด กิจกรรมต้นแบบแรงบันดาลใจ (Role Model) เช่น การเชิญศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จมาแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของนักเรียน

6.3) แนวทางการตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน

- มหาวิทยาลัยควรพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในกระบวนการเรียนรู้

- สนับสนุนทุนการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทุนเรียนดี ทุนความสามารถพิเศษ หรือ ทุนช่วยเหลือทางการเงิน เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงการศึกษาต่อ

- จัดให้มีระบบ ให้คำปรึกษาออนไลน์ หรือ แนะแนวส่วนบุคคล (Personalized Guidance) ที่ช่วยวิเคราะห์ความสนใจ ความถนัด และเป้าหมายของนักเรียน เพื่อแนะนำเส้นทางการศึกษาที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล

6.4) แนวทางการสร้างร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและหน่วยงานภายนอก

- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการ เพื่อให้ข้อมูลการศึกษาต่อและอาชีพอย่างครบถ้วน
- สนับสนุนให้มี เครือข่ายแนะแนวการศึกษา ระหว่างครูแนะแนวในโรงเรียนกับเจ้าหน้าที่แนะแนวจากมหาวิทยาลัย เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและพัฒนารูปแบบการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง
- ใช้ระบบ ฐานข้อมูลกลางนักเรียน (Student Database) เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มความสนใจของนักเรียน และวางแผนแนะแนวให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

- 1) การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยด้านความต้องการ ทักษะ และแรงจูงใจ โดยเฉพาะ “ความต้องการ” เช่น หลักสูตรที่ตอบโจทย์อาชีพ เทคโนโลยีที่ทันสมัย และทุนการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
- 2) นักเรียนมี ทักษะเชิงบวกต่อสถาบันที่มีคุณภาพและความปลอดภัยสูง รวมทั้งมีแรงจูงใจจากโอกาสทางอาชีพและหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ จึงควรพัฒนาหลักสูตรและสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการเหล่านี้
- 3) ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การแนะแนวการศึกษาต่อที่มีประสิทธิภาพ ควรเน้นให้ข้อมูลด้านหลักสูตร โอกาสการทำงาน และทุนการศึกษาอย่างครบถ้วน พร้อมส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวางแผนและตัดสินใจตามความถนัดและเป้าหมายชีวิตของตน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังกลุ่มนักเรียนในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 2) ควรดำเนินการวิจัยแบบ ผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจปัจจัยเชิงจิตวิทยาและค่านิยมส่วนบุคคลที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจมากขึ้น
- 3) ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น บทบาทของครอบครัว สื่อสังคมออนไลน์ และเพื่อน ว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอย่างไร
- 4) ควรศึกษาผลลัพธ์ของการนำแนวทางการแนะแนวที่พัฒนาจากงานวิจัยนี้ไปใช้จริง เพื่อประเมินประสิทธิผลและแนวทางปรับปรุงต่อไป

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สถาบันอุดมศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาและประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและตลาดแรงงาน พร้อมสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพการเรียนการสอน

2) โรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ควรจัดกิจกรรมแนะแนวอย่างต่อเนื่อง และให้ข้อมูลครบถ้วนทั้งด้านหลักสูตร การสมัครเรียนทุนการศึกษา และเส้นทางอาชีพ

3) หน่วยงานด้านการศึกษา ควรกำหนดนโยบายการแนะแนวเชิงรุก (Proactive Guidance Policy) เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนในทุกๆระดับ มีข้อมูลและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับทางเลือกทางการศึกษา

4) ควรส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการแนะแนว เช่น แพลตฟอร์มแนะแนวอาชีพออนไลน์ แอปพลิเคชันประเมินความถนัด หรือระบบ AI ช่วยแนะนำเส้นทางการเรียน

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ผันสำโรง, ญัฐริษา อำนวยศรี, รัชดาพร เทศรักษ์, รัตติกาล เทศรักษ์, และสุรศักดิ์ แก้วกลาง. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง *ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนมัธยมด้านขุนทด*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จุฑามาศ ชูจินดา, กิตติยานภลัย ภูตระกูล, และณภัทร โชคธนิกุล. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี*. นนทบุรี: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- จุไรรัตน์ ศิริมั่งมุล, นุชนาถ พันธราษฎร์, และณัฐมา ขำศิริ. (2562). รายงานการวิจัยเรื่อง *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2562*. ขอนแก่น: สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูชัย สมितिไกร. (2561). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ญัฐจารี ปิ่นประภา. (2561). *การแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความต้องการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุไทย*. [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
<https://www.rmuti.ac.th/news/attach/721d0b0232717ccfa663943b4e4fcf46-20170828-2-1541-7433..pdf>
- นงเยาว์ ขัติวงศ์. (2562). รายงานการวิจัยเรื่อง *การศึกษาช่องทางการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปรียา รินรัตนกร. (2562). การรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและแนวโน้มการศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในยุคการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*. 15(1), 143-157.
- พัชรินทร์ เต็งมีศรี และกัญทร ยินเจริญ. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พีรวิชญ์ รุ่งเจริญ และณรงค์ฤทธิ์ มีเสม. (2566). ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช. *วารสารการวัด ประเมินผล สถิติ และการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. 4(1), 25-38.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. ซีระฟิล์มและเซเท็กซ์.
- สุธาสินี ปานนาง. (2558). ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของนิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา [งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมบัติ อาริยาสาธ. (2561). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 3(2), 33-46.
- สมภพ บุญนาคศักดิ์ สุวิชา วันสุตล กมลทิพย์ สงวนรัมย์ และปัทมา เกตุอำ. (2562). เหตุผลและความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารเกษมบัณฑิต*. 20(พิเศษ), 111-120.
- ลัดดาวัลย์ มากช่วย. (2564). รายงานการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ
- วรารัช หงส์พงษ์. (2564). รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารออนไลน์อย่างเหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิญญพัทร์ กุสิยารังสิทธิ (2559) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านสื่อสารมวลชน. *วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร*. 1(2), 22-29.
- อรุณทัย จันทวงษ์ และ ประสพชัย พสนนท. (2561). ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานขายในธุรกิจค้าปลีกสินค้าปลอดอากรของไทย. *วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 7(1), 83-99.
- Ajzen,Icek. (1991). The Theory of Planned Behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179-211 DOI:10.1016/0749-5978(91)90020-T
- Allport, Gordon W. (1935). *Handbook of Social Psychology*. Clark University Press.
- Assael, H. (1995). *Consumer behavior and marketing action* (5th ed.). International Thomson.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Kidd, J. R. (1973). *How Adults Learn*. Association.

Krech, David & Crutchfield, Richard S. (1948). *Theory and Problems in Social Psychology*. McGra.

Lovell, R. B. (1980). *Adult Learning*. John Wiley & Son, Inc.

Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. Harpers and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา 2) เพื่อจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา 3) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ ทราบถึงทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยมาจัดทำแนวทางในการแนะแนวการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาทุนที่ได้รับคือ งบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประเภทโครงการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R2R) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีระยะเวลาในการทำวิจัยถึงเดือนกันยายน 2568 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งคำถามออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล / ลักษณะประชากร

ตอนที่ 2 ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ

ตอนที่ 4 ความต้องการต่อการศึกษาต่อ

ตอนที่ 5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน โดยความคิดเห็นต่าง ๆ ของท่านจะไม่มีผลต่อผู้ใดและต่อตัวท่านในอนาคต และไม่มีการเปิดเผยตัวตนของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาจะนำไปวิเคราะห์เพื่อรายงานผลการวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในให้ข้อมูล

นางวรรณณา พลายพลอยรัตน์
(หัวหน้าโครงการวิจัย)
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร
อีเมล worawattana.s@rmutp.ac.th

นายวินัย คำสุชา (ผู้ร่วมวิจัย)
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร
อีเมล vinai.ka@rmutp.ac.th

นางสาวนภาพร ภูเพ็ชร (หัวหน้าโครงการวิจัย)
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร
อีเมล napaporn.p@rmutp.ac.th

นายปิยะศักดิ์ รุจิโกไศย (ผู้ร่วมวิจัย)
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร
อีเมล piyasak.r@rmutp.ac.th

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	☐ อื่น ๆ
2. ชั้นปี	☐ ม.4	☐ ม.5	☐ ม.6
	☐ ปวช.1	☐ ปวช.2	☐ ปวช.3
	☐ ปวส.1	☐ ปวส.2	☐ อื่น ๆ
3. แผนการเรียน	☐ วิทยาศาสตร์	☐ ศิลป์-ภาษา	☐ ศิลป์-คำนวณ
	☐ ศิลป์-สังคม	☐ ศิลป์-ทั่วไป	☐ การบัญชี
	☐ คอมพิวเตอร์กราฟิก	☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	☐ การตลาด
	☐ การออกแบบ	☐ อื่น ๆ	
4. ประเภทโรงเรียน	☐ มัธยมศึกษา	☐ อาชีวศึกษา	☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ทศนคติต่อการศึกษาต่อ

เกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย					
2. ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน					
3. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เช่น ภูมิทัศน์ สภาพห้องเรียน สถานที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					

ทัศนคติต่อการศึกษาคือ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ท่านคิดว่าการมีหอพักและระบบขนส่งที่สะดวกมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัย					
5. ท่านให้ความสำคัญกับความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย					
6. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรมีหลักสูตรที่เปิดสอนที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน					
7. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการประกอบอาชีพของท่าน					

ตอนที่ 3 แรงจูงใจต่อการศึกษาคือ

เกณฑ์การพิจารณาระดับปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

แรงจูงใจต่อการศึกษาคือ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านได้รับแรงจูงใจจากบุคคล เช่น อาจารย์แนะแนว เพื่อน รุ่นพี่ บุคคลใน					
2. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานได้					
3. ท่านคิดว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานของท่าน					
4. ท่านได้รับข้อมูลจากการแนะแนวการศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย					
5. ท่านสนใจมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น สโมสรนักศึกษา กิจกรรมพัฒนาทักษะ					
6. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอก มีผลต่อโอกาสในการหางานหลังเรียนจบ					
7. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีการฝึกงานหรือสหกิจศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ					

ตอนที่ 4 ความต้องการต่อการศึกษาคือ

เกณฑ์การพิจารณาระดับปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ความต้องการต่อการศึกษาคือ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบของหลักสูตรในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (เช่น หลักสูตรที่เน้นภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ, หลักสูตรออนไลน์/ออนไซต์, หลักสูตรนานาชาติ)					
2. ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ด้านความน่าเชื่อถือ ของมหาวิทยาลัย มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (เช่น หลักสูตร 3 ปี หรือ 4 ปี) มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ					
4. ท่านคิดว่าหลักสูตรปริญญาตรีที่เลือกเรียน ควรส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในสายอาชีพ					
5. ท่านให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่มีการฝึกสหกิจศึกษา/ฝึกงาน ที่จะเพิ่มโอกาสการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง					
6. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยใช้ในการเรียนการสอน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน					
7. ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์ ค่ากิจกรรม มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน					
8. สนับสนุนทุนการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกของมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษา มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน					

ตอนที่ 5 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

เกณฑ์การพิจารณาระดับปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
1. ได้มาตรฐานตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา					
2. ได้รับรองวุฒิการศึกษา					
3. สามารถกู้ยืมเงินทุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)					
4. อาจารย์มีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ					
5. ชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ความรู้ในสาขาวิชาที่เรียน					
6. ฝ่ายสนับสนุนการศึกษามีความเชี่ยวชาญ เช่น ฝ่ายทะเบียน					
7. ความสะดวกในการเดินทาง					
8. ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ห้างสรรพสินค้า					
9. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่					
10. ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้					

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

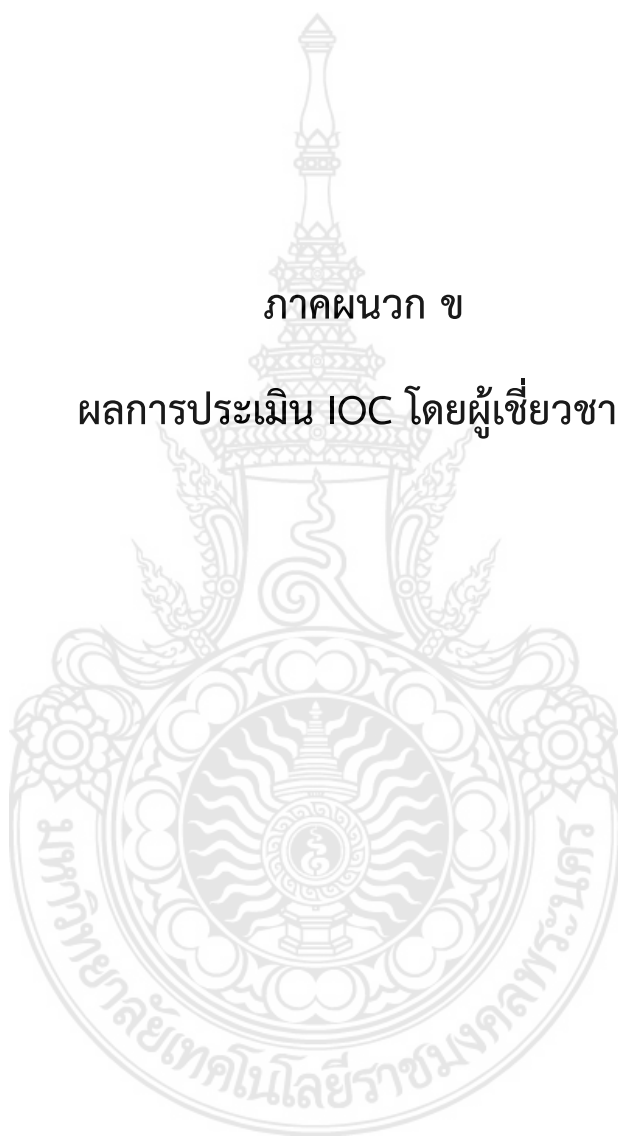
.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข

ผลการประเมิน IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย (IOC)	ผล ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ					
1. ท่านคิดว่าความมีชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของสถาบันการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
2. ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
4. ท่านคิดว่าการมีหอพักและระบบขนส่งที่สะดวกมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัย	1	0	1	0.67	ใช้ได้
5. ท่านให้ความสำคัญกับความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย	1	0	1	0.67	ใช้ได้
6. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรมีหลักสูตรที่เปิดสอนที่ทันสมัยในยุคปัจจุบัน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. สามารถนำความรู้ที่เรียนไปประกอบอาชีพได้โดยง่าย	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
8.สามารถเลือกอาชีพอิสระได้หลากหลาย เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
9.สถาบันการศึกษาและหลักสูตรที่เลือกเรียนมีผลต่อโอกาสในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา	0	1	-1	-	ใช้ไม่ได้
10.ท่านเลือกเรียนมหาวิทยาลัยของภาครัฐ	0	1	-1	-	ใช้ไม่ได้

คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย (IOC)	ผล ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ					
1. ท่านได้รับแรงจูงใจจากบุคคล เช่น อาจารย์แนะแนวเพื่อน รุ่นพี่ บุคคลในครอบครัว	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานได้	1	0	1	0.67	ใช้ได้
3. ท่านคิดว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานของท่าน	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4. ท่านได้รับข้อมูลจากการแนะแนวการศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. ท่านสนใจมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น สโมสรนักศึกษา กิจกรรมพัฒนาทักษะ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับบริษัทหรือองค์กรภายนอกมีผลต่อโอกาสในการหางานหลังเรียนจบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่มีการฝึกงานหรือสหกิจศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8. ท่านคิดว่าภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
9. ท่านคิดว่าค่านิยมของสังคมมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
10. ท่านมองว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความมั่นคงในชีวิต	1	0	-1	-	ใช้ไม่ได้

คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย (IOC)	ผล ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ความต้องการต่อการศึกษาต่อ					
1. รูปแบบของหลักสูตรในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (เช่น หลักสูตรที่เน้นภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ, หลักสูตรออนไลน์/ออนไลน์, หลักสูตรนานาชาติ)	1	1	0	0.67	ใช้ได้
2. ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ด้านความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา (เช่น หลักสูตร 3 ปี หรือ 4 ปี) มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. ท่านคิดว่าหลักสูตรปริญญาตรีที่เลือกเรียน ควรส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในสายอาชีพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. ท่านให้ความสำคัญกับโอกาสในการฝึกปฏิบัติระหว่างศึกษา	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
6. เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน และ ทุนสนับสนุนทางการศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของท่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของท่าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
1. ได้มาตรฐานตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. ได้รับรองวุฒิการศึกษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. หลักสูตรมีเนื้อหาวิชาที่ทันสมัยตามการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานวิชาเรียน	0	1	0	0.33	ใช้ไม่ได้

คำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย (IOC)	ผล ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4. ค่าใช้จ่ายตามหลักสูตรมีความเหมาะสม	0	1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
5. ค่าบำรุงการศึกษามีความเหมาะสม	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
6. ค่าอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม	1	1	-1	0.33	ใช้ไม่ได้
7. สามารถกู้ยืมเงินทุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8. อาจารย์มีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9. ชื่อเสียงของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ความรู้ในสาขาวิชาที่เรียน	1	1	0	0.67	ใช้ได้
10. ฝ่ายสนับสนุนการศึกษามีความเชี่ยวชาญ เช่น ฝ่ายทะเบียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11. ความสะดวกในการเดินทาง เช่น ใกล้บ้าน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12. ใกล้แหล่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ห้างสรรพสินค้า	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14. ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน IOC

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ งานแนะแนวการศึกษา โทร. ๐-๒๖๖๕-๓๓๓๗ ต่อ ๘๒๓๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๔/ ๗๕๖

วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นวิทยุพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญ เดชอัสวณง

ด้วย นางวรวิธนา พลายพลอยรัตน์ หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ และคณะผู้ร่วมวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้รับจัดสรรงบประมาณในโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอยู่ในขั้นตอนการทำเครื่องมือวิจัย นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญ เดชอัสวณง เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตรวจความถูกต้องของเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติเป็นวิทยุพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิษพร เทียบจตุรัส)
คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ งานแนะแนวการศึกษา โทร. ๐-๒๖๖๕-๓๓๓๗ ต่อ ๘๒๑๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๔/ พ๕๓

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร ปริญญกุล

ด้วย นางวรรณิศา พลอยพลอยรัตน์ หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ และคณะผู้ร่วมวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้รับจัดสรรงบประมาณในโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอยู่ในขั้นตอนการทำเครื่องมือวิจัย นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พิจารณา เห็นแล้วว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร ปริญญกุล เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตรวจความถูกต้องของเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิฑูรย์ เทียบจตุรัส)
คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ งานแนะแนวการศึกษา โทร. ๐-๒๖๖๕-๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๓๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๔/ ๗๕๕

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา สายพรหม

ด้วย นางวรวิวัฒนา พลายพลอยรัตน์ หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ และคณะผู้ร่วมวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้รับจัดสรรงบประมาณในโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครฯ โดยอยู่ในขั้นตอนการทำเครื่องมือวิจัย นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พิจารณาเห็นแล้วว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา สายพรหม เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตรวจความถูกต้องของเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิซพร เทียบจตุรัส)
คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ

ภาคผนวก ง
การหาความน่าเชื่อถือ (Reliability)

Reliability

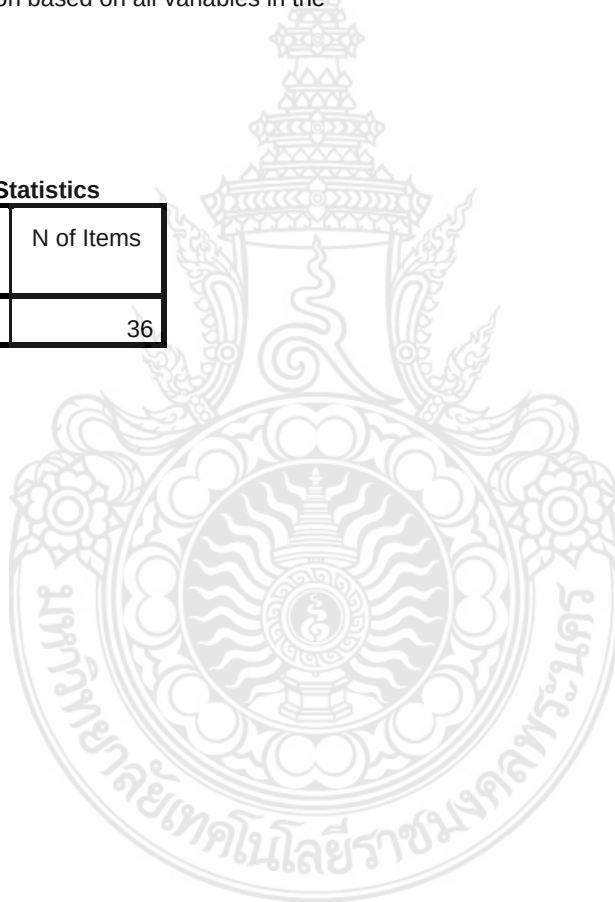
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.939	36

ภาคผนวก จ
การประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ใบรับรองการประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ประเภทโครงการวิจัย : แบบยกเว้น (Exemption Review)
รหัสโครงการ : IRB-071-2025
ชื่อโครงการวิจัย
(ภาษาไทย) : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
(ภาษาอังกฤษ) : Factors affecting high school students' decision to continue their studies at the bachelor's degree level, and vocational education in Bangkok.
หัวหน้าโครงการวิจัย : นางรวิศนา พลาพิชญ์วิวัฒน์
สถาบันที่สังกัด : คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
หมายเลขหนังสือรับรอง : IRB-COE-039-2025
วันที่ออกเอกสารรับรอง : 15 กรกฎาคม 2568
วันหมดอายุเอกสารรับรอง : วันที่สิ้นสุดการดำเนินโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้รับการประเมินจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ลงนาม.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญ์ บุญกนิษฐ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

399 ถนนสามเสน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2665 3777 ต่อ 8178

Human Research Ethics Approval Certification
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Research/Project Category: Exemption Review

Application Number: IRB-071-2025

Research/Project Title

(Thai Title) : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเมื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

(English Title) : Factors affecting high school students' decision to continue their studies
at the bachelor's degree level and vocational education in Bangkok.

Head of Research/Project Name : Mrs.Worawattana Plaiployrat

Department Title : Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University
of Technology Phra Nakhon

Approval Number: IRB-COE-039-2025

Date of Approval: July 2025, 15

End of Approval: End of Research/Project Date

This Research/Project has been approved From Human Research Ethics Committee
of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

Signature.....

(Asst. Prof. Dr. Prin Boonkanit)

Head of Human Research Ethics Committee
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Institute of Research and Development, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.
399 Samsen Rd. Vachira Phayaban Dusit Bangkok 10300.Tel. 0 2665 3777 Ext. 8178

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางวรวรรณา พลายพลอยรัตน์
การทำงาน นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิและสถานศึกษา	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	บริหารธุรกิจบัณฑิต	2544

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 1

ชื่อ - นามสกุล นางสาวนภาพร ภูเพ็ชร
การทำงาน นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิและสถานศึกษา	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารการตลาด)	2557
ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์)	2547

ผลงานตีพิมพ์

1) นภาพร ภูเพ็ชร กชพรรณ กระตุกษ์ และ สุรีย์ เนียมสกุล. (2566). สภาพปัญหาและแนวทางการปฏิบัติสำหรับสหกิจศึกษาคุณานวิถีชีวิตใหม่. วารสารวิจัยสายสนับสนุน ราชมงคลพระนคร. 1(1), 1-16.

2) ฉันทนา ปาปัดดา และนภาพร ภูเพ็ชร (2562). การสังเคราะห์ สาเหตุ ผลกระทบ การป้องกันและการแก้ไขปัญหา การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ในกลุ่มวัยรุ่นไทย. การประชุมวิชาการ

ระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 11. ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562 ณ ศูนย์ประชุมและการแสดงสินค้านานาชาติ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 525-541

3) ฉันทนา ปาปัดถา อรรถการ สัตยพาณิชย์ กชพรรณ กระตุกซ์ และ นภาพร ภูเพ็ชร (2559). การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาววิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 2

ชื่อ - นามสกุล นายวินัย คำสุชา
การทำงาน นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิและสถานศึกษา	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง)	2552

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 3

ชื่อ - นามสกุล นายปิยะศักดิ์ รุจิโกไศย
การทำงาน นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิและสถานศึกษา	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีเครื่องกล)	2546